

Club de lectura d'adults

SAMANTA SCHWEBLIN

Dilluns, 27 de gener a les 18.30 h.

BIBLIOTECA PAGES DE CLIMENT
FIGUERES

Ajuntament de
Figueres

Figueres Cultura

Diputació de Girona
Biblioteques

Biblioteques
Públiques
de Catalunya

Autora:

Samanta Schweblin

(Buenos Aires, 1978)

És descrita com una de les millors contistes argentines de les últimes dècades; la seva obra ha estat traduïda a més de 24 idiomes. Estudia la carrera d'Imatge i So a la Universitat de Buenos Aires, i s'especialitza dins l'àrea de guió cinematogràfic. Resideix a Berlín des del 2012, tot i que ha viscut un temps a Mèxic, Itàlia, Alemanya i la Xina.

Conrea el gènere de conte i novel·la, sent premiada per tots dos en diferents ocasions: el 2001 el seu llibre de contes *El núcleo del disturbio* guanya el primer premi del Fons Nacional d'Arts, i el 2015 és guardonada amb el Premi Tigre Juan per la seva primera novel·la *Distancia de rescate*. A més, l'any 2014 rep el Premi Konex (Diploma al Mèrit) per la seva trajectòria com a contista.

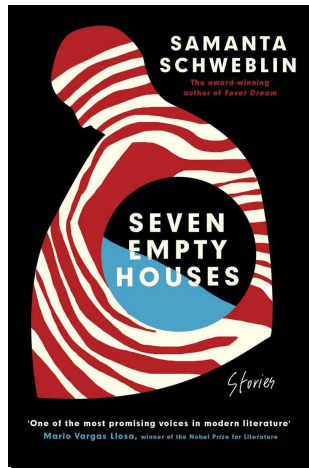
El 2017 la versió anglesa de la seva novel·la *Distancia de rescate* (Fever dream), traduïda per Megan McDowell, és seleccionada per a la shortlist del Man Booker International Prize. A l'any següent, aquesta mateixa novel·la en versió original va obtenir el Premi Tournament of books per ser “el millor llibre de l'any publicat als Estats Units”. També ha

participat en antologies publicades per les editorials Siruela: *Cuentos argentinos* i Norma: *La joven guardia* i *Una terraza propia*. L'any 2022 va rebre el Premi Iberoamericà de les Lletres José Donoso 2022, el guardó que atorga anualment la Universitat de Talca. Addicionalment, la traducció anglesa de la seva novel·la *Siete casas vacías* (traduït per Megan McDowell) va guanyar el 2022 National Book Award.

Obra:

Las siete casas vacías nos sumerge en el extrañamiento de las relaciones, cercanas y distantes, perversas porque se cuestionan y ancladas porque se hallan inmóviles. ¿Esa actitud de lo extraño de la normalidad o lo normal de la rareza favorece lo literario en su caso?

Es algo que me interesa muchísimo. Ese límite delicado entre lo normal y lo anormal. Sobre todo porque estoy segura de que es un código sociocultural, y de ninguna manera una división universal del mundo. Entonces hay muchas cosas, pensamientos, maneras, vidas, que quedan fuera de este código como algo absolutamente inaceptable, o imposible, y que sin embargo son tan naturales y posibles como las que catalogamos de normales. Creo que, en mayor o menor medida, la literatura siempre trata de esto, porque lo que nos fascina, lo que buscamos descubrir y entender cuando leemos, es siempre lo desconocido, la excepción, lo nuevo y lo extraño.

«Cuentos en los que Samanta Schweblin vuelve a indagar en la normalidad rara o la rareza de lo normal. Siete casas vacías es un libro habitado por situaciones familiares o conflictos vecinales en los que predomina un costumbrismo perverso que explora los amores desviados y las formas más singulares de la ternura»

Les meves notes per comentar a la tertúlia:
